

Nr 35.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förhöjning för år 1923 av åt vissa f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare utgående understöd; given Stockholms slott den 26 januari 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Anders Örne.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 januari 1923.

Närvarande:

Statsråden LINDQVIST, THORSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Örne anför:

Riksdagen har under åren 1919—1922 medgivit, att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjöte understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 30 häft. (Nr 35.)

förslagsanslaget till livräntor och understöd, finge av postmedel utbetalas en förhöjning av vederbörande tillkommande understöd, för år 1919 med 35 procent och för vart och ett av åren 1920—1922 med 50 procent av understödsbeloppet. Anledningen till förenämnda beslut har varit, att ifrågavarande befattningshavare med hänsyn till verkställda avlöningsregleringar kommit i en betydligt ogynnsammare ställning med avseende å understödsbidragens storlek än de motsvarande befattningshavare, som avgått efter ingången av år 1918.

I skrivelse den 22 september 1922 har generalpoststyrelsen hemställt, att jämväl under år 1923 måtte till ifrågavarande befattningshavare utgå liknande förhöjning å dem tillkommande understöd. Med hänsyn till den sjunkande prisnivån och den därav följande minskningen i dyrtidstilläggen för andra statens f. d. befattningshavare ansåge sig styrelsen emellertid böra föreslå, att förhöjningen sattes något lägre än föregående år, eller till förslagsvis 40 procent.

Statskontoret har i den 25 november 1922 avgivet utlåtande förklarar sig ej hava något att erinra mot generalpoststyrelsens förslag.

Departements-
chefen.

De skäl, som föranlett förhöjning av understöden åt ifrågavarande befattningshavare under tidigare år, torde alltjämt kvarstå, varför jag anser mig böra tillstyrka, att liknande förhöjning må utgå jämväl under innevarande år. I betraktande av den inträdda sänkningen av levnadskostnaderna och med hänsyn till den starka reduktion av de till statens befattningshavare utgående dyrtidstilläggen, som av Kungl. Maj:t föreslagits, lärer, ehuru här ifrågavarande förhöjning icke är att helt jämställa med dyrtidstillägg i egentlig mening, någon nedsättning av densamma vara befogad. I enlighet med vad generalpoststyrelsen föreslagit torde därför förhöjningen av ifrågavarande understöd för år 1923 böra bestämmas till 40 procent.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd, må under år 1923 av postmedel utbetalas förhöjning med fyrtio procent av vederbörande tillkommande understöd.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.
